

Sygn. akt III RC 41/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Rzodkiewicz

Protokolant Krystyna Wojeńska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Zambrowie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej O. W. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową A. M.

przeciwko

K. W.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie III RC 115/16 od K. W. na rzecz jego małoletniej córki O. W. z kwoty po 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 czerwca 2017 r. płatne z góry w terminie do dnia 25-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności każdej raty do rąk A. M. jako ustawowej przedstawicielki;

II. umarza powództwo w pozostałej części;

III. odstępuje od obciążania K. W. kosztami postępowania w sprawie i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa;

III. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 41/17

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki O. W. wniosła pozew skierowany przeciwko K. W. o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 23 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt III RC 116/15 na rzecz małoletniej powódki O. W. z kwoty po 550 zł miesięcznie do kwoty po 850 zł miesięcznie, płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki.

W uzasadnieniu pozwu A. M., matka małoletniej powódki wskazała, że po wydaniu orzeczenia określającego wysokość alimentów nastąpiła zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej oraz kosztów jej utrzymania. Małoletnia obecnie uczęszcza do nowej szkoły, uczęszcza na korepetycje z matematyki i chemii. Jest leczona przez dermatologa, otolaryngologa, korzysta z rehabilitacji. Ma skoliozę kręgosłupa i asymetrię łopatek w związku z czym regularnie chodzi na basen. Jest pod stałą opieką alergologa, ortopedy i okulisty w (...) w B.. Ma wadę wzroku i w związku z tym wymaga zmiany szkieł oraz raz w roku zmiany oprawek okularowych. Uskarża się na ból stawu skokowego. W związku z hospitalizacją w 2016 r. w szpitalach w Z. i Ł. ma obniżoną odporność, przez co zwiększyły się wydatki na leczenie i suplementy. Nadto małoletnia rośnie i zwiększyły się wydatki na wyżywienie, odzież, obuwie.

Powódka wskazała, że według niej poprawie uległa sytuacja finansowa pozwanego.

Pozwany K. W. wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wyrokiem z dnia 23 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Łomży podwyższył alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży od K. W. na rzecz jego małoletniej córki O. W. z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty 550 zł.

Małoletnia O. W. miała wówczas 11 lat, była uczennicą szkoły podstawowej. Mieszkała wraz z matką i jej J. M. w domu jednorodzinnym w Z..

K. W. miał wówczas 33 lata, pracował na gospodarstwie rolnym, był ubezpieczony w KRUS. Nie miał innych dzieci na utrzymaniu.

A. M. miała wówczas 34 lata, pracowała jako fryzjerka w Ł., tworzyła związek z J. M..

Małoletnia O. W. obecnie ma 13 lat, jest uczennicą pierwszej klasy Gimnazjum Gminnego w Z.. Mieszka wraz z mamą, jej obecnym mężem w domu jednorodzinnym w Z.. Nie ma kontaktu ze swoimi ojcem. O. W. uczęszcza na terapię do psychologa.

A. M. ma 36 lat. Jest matką małoletniej O. M.. Ma wykształcenie licencjackie. Pracuje jako fryzjerka w Ł., zarabia 1.450 zł netto. Po rozwodzie z K. W. zawarła nowy związek małżeński z J. M.. Dzieci z drugiego małżeństwa dzieci nie ma.

K. W. ma 35 lat, wykształcenie średnie, technik administracji. Mieszka w S. w domu jednorodzinnym razem z rodzicami i bratem. Obecnie jest zarejestrowany jako rolnik, jest właścicielem 3,5 ha ziemi. Pomaga też bratu w prowadzeniu firmy w branży ogrodniczej, zajmującej się zakładaniem ogródków, wycinaniem drzew. Jest związany z M. Ł. (1), która jest osobą rozwiedzioną i ma dwoje dzieci w wieku 7 i 11 lat. Uiszcza alimenty w wysokości 550 zł miesięcznie na córkę O. W.. Nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Otrzymuje także dopłaty obszarowe rocznie w wysokości ok. 3.800 zł.

Powyższy stan faktyczny Sad ustalił w oparciu o: odpis skrócony aktu urodzenia (k. 12), akta III RC 116/16 Sądu Rejonowego w Łomży

Przepis art. 135 § 1 kro określający zasady ustalania wysokości świadczeń alimentacyjnych stanowi, iż zakres ich zależy od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych. Rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych, jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyr. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNPG 1970, Nr 2, poz. 15). Usprawiedliwione potrzeby powinny być zaspokojone tylko w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Potrzeby te powinni zaspokoić rodzice w takim zakresie, w jakim pozwalają na to ich możliwości majątkowe i zarobkowe. Przy czym, obowiązek alimentacyjny rodziców oznacza również, że rodzice są zobowiązani podzielić się z dziećmi nawet bardzo skromnymi dochodami zgodnie z zasadą równej stopy życiowej.

Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Potrzeby te powinni zaspokoić rodzice w takim zakresie, w jakim pozwalają na to ich możliwości majątkowe i zarobkowe. Przy czym, obowiązek alimentacyjny rodziców oznacza również, że rodzice są zobowiązani podzielić się z dziećmi nawet bardzo skromnymi dochodami zgodnie z zasadą równej stopy życiowej.

Stosownie do treści art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przesłanki dla ewentualnego zwiększenia świadczeń alimentacyjnych od zobowiązanego powinny być zawsze oceniane nie tylko przez pryzmat niekorzystnej zmiany stosunków po stronie uprawnionego, lecz również ogólnej sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowania obu stron.

Niewątpliwym jest, że potrzeby małoletniej powódki są dość znaczne. Związane są z koniecznością zapewnienia normalnych warunków bytowych (wyżywienie, ubranie, mieszkanie) odpowiadających wiekowi. Potrzeby te powinni zaspokoić rodzice w takim zakresie, w jakim pozwalają na to ich możliwości majątkowe i zarobkowe. Przy czym, obowiązek alimentacyjny rodziców oznacza również, że rodzice są zobowiązani podzielić się z dziećmi nawet bardzo skromnymi dochodami zgodnie z zasadą równej stopy życiowej.

Stosownie do treści art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przesłanki dla ewentualnego zwiększenia świadczeń alimentacyjnych od zobowiązanego powinny być zawsze oceniane nie tylko przez pryzmat niekorzystnej zmiany stosunków po stronie uprawnionego, lecz również ogólnej sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowania obu stron.

Od ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym upłynęły dwa lata. Wówczas małoletnia O. W. była uczennicą szkoły podstawowej, obecnie uczęszcza do gimnazjum. Jej potrzeby życiowe uległy podwyższeniu. Droższe staje się utrzymanie takiej osoby albowiem większe są koszty związane z ubraniem, wyżywieniem i higieną, potrzeby w zakresie nakładów na edukację także nie zmniejszają się. Żądanie powódki zawarte w pozwie należało skonfrontować nie tylko z rzeczywistym wzrostem kosztów utrzymania uprawnionej do alimentacji, jak i w równej mierze z możliwościami zarobkowymi pozwanego. Małoletnia jest leczona u dermatologa, otolaryngologa, ma wadę wzroku, co roku powinna mieć wymieniane okulary.

Matka małoletniej A. M. wypełnia swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dziecka. Jej sytuacja osobista i majątkowa od ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym w zasadzie nie zmieniła się.

Ojciec K. W. jest człowiekiem młodym, zdrowym, posiada potencjalne możliwości pracy i uzyskiwania dochodów. Jest właścicielem 3,5 ha ziemi, pomaga też bratu w prowadzeniu firmy w branży ogrodniczej, zajmującej się zakładaniem ogródków, wycinaniem drzew. Otrzymuje także dopłaty obszarowe rocznie w wysokości ok. 3.800 zł. K. W. pozostaje w związku z M. Ł. (2), jednakże nie mają oni wspólnych dzieci.

Sytuacja majątkowa i osobista rodziców dziecka jest podobna i w zasadzie się nie zmieniła od czasu ostatniej sprawy, wzrosły natomiast koszty utrzymania dziecka w związku z wejściem w wiek dorastania.

W ocenie Sądu miesięczne koszty utrzymania dziecka w tym wieku wynoszą 1000- 1200 złotych miesięcznie i koszty powinni ponosić oboje rodzice.

Sąd podwyższył alimenty od ojca na rzecz O. W. do kwoty po 650 złotych miesięcznie. Zdaniem Sądu zasądzone alimenty mieszczą się w możliwościach płatniczych pozwanego, pozwalają również na zaspokojenie podstawowych potrzeb małoletniej.

Dalej idące żądania strony powodowej zostały oddalone.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowią przepisy art. 135 § 1 kro i art. 138 kro, o rygorze natychmiastowej wykonalności art. 333 § 1 pkt. 1 kpc.

O kosztach orzeczono na mocy art. 102 kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Mając na uwadze to, że żądanie pozwu zostało uwzględnione tylko w niewielkiej części Sąd odstąpił od obciążania K. W. kosztami postępowania i przejął ją na rachunek Skarbu Państwa.